ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

YAZ

Sayı: 22
1960
75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

ŞÖLENİN EN HARARETLİ ANINDA BİR KORSAN KOŞARAK YANLARINA GELDİ.

ADANIN SOL TARAFINDA BİR IŞIK YANIP SÖNÜYOR CİĞERDELEN SAKIN BAŞKA KORSANLAR YERİMİZE GÖZ KOYMUŞ OLMASINLAR..

BİR ATEŞ Mİ? YOKSA? FAKAT BUNUN İMKÂNI YOK!

CİĞERDELEN BU HABERİ ALIR ALMAZ BİRDEN YERİNDEN DOĞRULDU GÖZLERİ ATEŞ SAÇIYOR. DU. DİĞER KORSANLARDA ELLERİNİ SİLÂH. LARINA ATMIŞ LARDI.

BURAYA BENDEN BAŞKA KİMSE HÂKİM OLAMAZ.. BU ATEŞİ YAKANLAR ŞAYET YABANCI İSE, ON DAKİKA SON. RA HEPSİNİN LEŞLERİNİ AĞAÇ. LARA ASIP, VAVSİ KUŞLARA YEM EDERİZ.. GELİN BENİM. LE

ORTALIK İYİCE KARARMIŞTI.. CİĞERDELEN ÖNDE, KITIR VE DİĞER ADAMLARI PEŞİNDE OLDUKLARI HALDE ORMANIN İÇİNE DALDILAR.

BİRAZ DİKKATLİ OLALIM REİS.. BELKİ TUZAK KUR. MUŞLARDIR...

TUZAK MI? HAH-HAH HAA! BEN TUZAĞA PA. BUÇ BIRAKIR MIYIM BE!

KORSANLARIN HAREKETE GEÇTİKLERİNDEN HABERİ OL MAYAN HIZIR İLE ARKADAŞLARI ÜMİT'İN GETİRDİĞİ YEMEKLERİ YİYORLARDI..

ATEŞİ YAKMASAYDIK İYİ EDERDİK HERİFLERİ ŞÜPHELENDİRECEĞİZ..

SÖNDÜRELİM!

ÖTEDE:

ATEŞİ SÖNDÜRDÜLER HERHALDE GELDİĞİ MİZİ FARKETTİLER.

ZİYANI YOK ODUN KOKU. SUNDAN Yİ. NE İZLERİ Nİ BULURUZ

AFERİM SANA! BEN ADAMIMI Bİ. LİRİM. YÜRÜ. YELİM!

HIZIR'LA ARKADAŞLARI, ATEŞİ SÖN DÜRDÜKTEN SONRA, MÜMKÜN MERTEBE GÜRÜLTÜ ÇIKARMAMAĞA GAYRET EDE. REK, İLERDEKİ DAĞ YOLUNU TUTTULAR.

YENİ BİR ÖLÜM DİRİM SAVAŞI BAŞLAMAK ÜZERE

KURTULUŞ ÜMİDİ AZ

ALLAHTAN ÜMİT KESİLMEZ!

DEVAMI VAR

Ortaokul Grupu Yazı Yarışması Birincileri

Adı:
Şinasi COŞKUN

Okulu:
Bursa, Yenişehir Ortaokulu Sınıf 3/B, No: 148

Okul Müdürünün Adı:
İbrahim Bozunoğlu

Türkçe Öğretmeninin Adı:
Nurettin Ergun

Adı:
Meral POLAT

Okulu:
Vefa Lisesi Orta Kısmı Sınıf : 2/A.

Okul Müdürünün Adı:
Kemal Ozan

Türkçe Öğretmeninin Adı:
Nevvâre Saraç

KÜÇÜK VARLIKLAR

Meltemin yüzümü okşadığı güzel bir yaz gecesiydi. Arada sırada kayan yıldızlar, ışıklı kubbeye ayrı bir güzellik katıyordu. Akasyaların arkasından nazlı nazlı, yükselen Ay, birara siyah bir bulutun arkasında kayboldu. İşte ne olduysa bu anda oldu. Yerlerinde durmaktan usanmış, iki yıldızın, birbiri üzerine kayarak öpüştüklerini gördüm. Rüya değil gözlerimle gördüm, vallahi öpüştüler!...

Ay bulutların arkasından tekrar çıktığı zaman, yıldızlar yine eski yerlerinde hiçbir şey olmamış gibi Ay'a bomboş nazarlarla bakıyorlardı. Gülesim geldi, güldüm...

Sonra avazım çıktığı kadar bağırmak, ey lânet Ay, niye onların sevişmelerine mani oluyorsun? Sevmek suç mu? Beni de korkutsana! Ne senden ne de senden büyük Güneş'ten korkuyorum! İstersem kafalarınızı birbirine vurur patlatırım!... Demek geçti içimden. Fakat uzun bir kahkaha işittim, Ay düşündüklerimi hissetmiş, gülüyor, küçüklüğüm ile alay ediyordu...

Belki yalvarırsam yola gelir diye düşündüm: Annemin kalbi kadar temiz yüzlü parlak Ay. Senin güzelliklerini nasıl tarif edeyim. Sen... Sözlerim yarıda kaldı, Ay çıldırtan kahkaha attı. Hertarafım titremiye başladı. Ağladım, gözyaşlarım beni çılgına çevirdi. Küçüklüğüm ile alay eden Ay'a sonra Yaradan'a dönerek: Büyük Allahım, niçin Ay'ın bile alay edeceği kadar küçük yarattın, hiç olmazsa kavga edecek kadar kuvvetli pazularım olsaydı, kilometrelerce kollarım, boyun olsaydı; sevmediğim bir dağı devirip hoşlandığım yere denizi taşıyabilseydim. Paskal ne kadar haklı. Bu sonsuz kâinatta bize sonsuzmuş gibi gelen dünyamız «Dünya, bir atom zerresi» diye bahsetmiş. Dünyamız bir atom zerresiyse ya biz neyiz? Biz küçük varlıklar medeniyet diyerek hangi perdeyi yırtsak altından bir yenisi çıkıyor, velhasıl meçhule ne kadar yaklaşsak, meçhul bizden okadar uzaklaşıyor.

Şinasi COŞKUN

HAYALİM

Bir küçücük dünyam var.
Hayâl âlemimdedir
Sorarsanız nasıldır
Acep nerelerdedir?

Bu pespembe düşüncem
İstikbâldeki yerim
Çok tatlı görünüşlü
Mis kokulu bir evim.

Bu evin temelini
Benim zekâm kuracak
Hayâlimdeki evim
Elbet benim olacak.

Şu andaki hislerim
Zamanla durulacak
Şimdiki çocuk ruhum
Pek sabırlı olacak.

Bu feyzi, terbiyeyi
Borçluyum ben şimdiden
Nurlar gibi yükselen
Okulun temelinden.

Merâl POLAT

YARIŞMAMIZI KAZANAN SEVGİLİ OKUYUCULARIMIZA

Yarışmamızın neticelerini ilân ettiğimiz 18, 19, 20, 21 inci sayılarımızda acele olarak resimlerini göndermelerini ve Okul Müdür veya Başöğretmenler ile sınıf veya Türkçe - Resim öğretmenlerinin adlarını acele bildirmelerini rica ettiğimiz halde, bugüne kadar okuyucularımızın mühim bir kısmı resimlerini göndermemişlerdir. Eğer on gün içinde o arkadaşlarımız bize rica ettiğimiz hususları bildirmezlerse yazı veya resimleri negredilemiyecek ve telif ücretlerini alamıyacaklardır.

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALİT KIVANÇ

Dalgınlığın Cezası

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Söze bir fıkra ile başlıyalım. Bu hafta not defterimizin başında dalgınlık konusunda bir fıkra yer alıyor:

Dalgınlığı ile tanınmış bir profesör gece yatağına girdikten sonra kendi kendine:

— Acaba odanın elektriğini söndürdüm mü? diye sorar.

Sonra cevabı veremeyince, kalkar ve karanlıkta dolaşmağa başlar. Nihayet el yordamı ile masanın üzerinde kibriti bulur ve kibriti çakarak tavana bakar:

— Haaa, der, söndürmüşüm elektriği...

★

Dalgınlık daha çok yaşlılarda görülen bir hâldir. Fakat her yaşlı insan dalgın değildir. Belki sizler de dedeleriniz, nineleriniz içinde yaşları çok ilerlemiş olup da en ufak dalgınlık eseri göstermeyenleri tanırsınız.

Dalgınlık daha ziyade yaşlılarda görülür, dedim. Ama genç yaşta dalgın olanlar da çoktur. Çünkü dalgınlık bir huydur. Ve ilâve etmeli ki, iyi bir huy değildir.

Dalgınlık yüzünden insanın başına çok dert gelebilir. Bir seyahatte uçağımız havalanmıştı ki, yolculardan biri yerinden fırladı, bağırmağa başladı:

— Eyvah!... Eyvah!...

Merakla sorduk:

— Ne oldu?

Adam adetâ ağlıyordu:

— Daha ne olsun? Ben bu uçakla Ankaraya gidiyorum, bazı belgeleri götürüp de Ankarada yazıhanemin işlerini takip edecektim. Fakat götürmem gereken evrakı evde unuttuğumu şimdi farkettim. Ne yapacağım?

Adam dövündü durdu. Fakat bu çırpınma faydasızdı. Uçak bir tek yolcu için yolundan dönemezdi. Bu dalgın adam da üzüle üzüle, söylene söylene Ankaraya kadar gitti. Tabiî yapacağı ilk iş, hemen İstanbul'a telefon etmek ve unuttuğu evrakı istemekti. Ama o evrakın kendisine gönderilmesi için hayli zaman geçecek ve «çok acele» olduğunu söylediği işi de gecikecekti.

Fakat kendisinden yahut ki dalgınlığından başka kabahatli yoktu ortada...

★

Amerikada bir adam eşya piyangosu bileti alır, yazıhanesindeki masaya koyar. Aradan günler geçer. Eşya piyangosu çekilir. Fakat dalgınlığı ile tanınmış bu Amerikalı zat aldığı bileti unutmuştur. Piyangodan kazananların listesine şöyle bir bakmaz dahi...

Aradan aylar geçer. Bir gün yazıhanesindeki masanın gözlerini karıştırırken, o bileti bulur. «Bu da ne arıyor burada?» diye yırtıp çöp sepetine atmak ister. Lâkin birden hatırına gelir: «Acaba bu piyango çekildi mi? Bana bir ikramiye çıktı mı?»

Hemen gidip o piyangoya ait listeyi bulur. Ve bir de bakar ki... Biletine bir otomobil isabet etmiştir. Sevinçle yerinden fırlarken kazananlar listesinin altındaki notu okuyarak koltuğuna yıkılır. Çünkü o notta şu satırlar yazılıdır: «Kazandıkları mükâfatı 1 Haziranа kadar almayanlar, bu tarihten sonra müracaat ederlerse, hak iddia edemezler, mükâfat alamazlar.»

Ve o gün Haziranın 25'idir. Bir dalgınlık, kendisine bir otomobile mâl olmuştur.

★

Bu fıkraları ve olayları duyduktan sonra, artık dalgınlığın pek hoş bir şey olmadığını anladınız sanırım. Hele okulda iken dalgınlığın cezası, bazan kötü not almak, bazan da imtihanda yanlış cevap verip sınıfta kalmaktır. Aman, dalgın olmayın!...

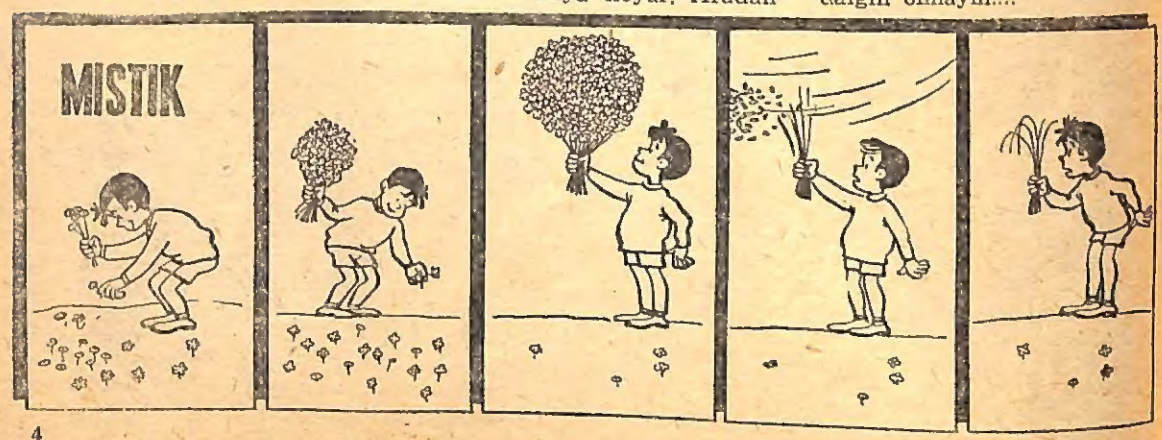

MUSİKİ BİLGİLERİ

Opera ne zaman icat edildi ?

Operanın müzikli dram olduğunu biliyoruz. Böyle müzikli oyunlara orta çağda da tesadüf edilmekle beraber bu oyunlar, opera şeklinden uzak müzikli temsillerdir.

Opera 1600 yılının sonlarına doğru Floransa'da icad olmuştur. Floransalı şair, musikîci ve diğer güzel sanat adamlarının bir araya gelmesinden doğan bir kurum tarafından ortaya atılmıştır. Kısa zamanda da rağbet bulduğu için diğer milletler tarafından da benimsenmiştir.

Opera güzel sanatların en güzel bölümlerindendir.

Opera mevsimi ne zamandır ?..

Sanat hareketlerinin en bereketli zamanı, kış mevsimidir. Sonbaharda başlayan bu bereketler umumiyetle Mayıs sonuna kadar sürer. Bu mevsim içinde tiyatrolar, konserler, resim sergileri, konferanslar yapıldığı gibi, operalar içinde en güzel mevsim bu devredir. Sanatkârlar yazın hem dinlenirler, hem de yeni yıl için hazırlık imkânlarını bulurlar. Bazı memeketlerde operalar yaz çalışmalarına açıkhava tiyatrolarında devam ederlerse de, en güzel mevsim sonbahardan ilkbahara kadar olan zamandır.

Nuri Sami KORAL

DİŞİ GEYİĞİN MARİFETİ

Fransa'nın Calais şehrinde günün en faal zamanıydı. O saatte işçiler işlerinin başından ayrılırlar, ev kadınları ise çarşıya çıkarlar. Birdenbire, hepsi bir yol tutturmuş olan otomobil ve yaya kalabalığının arasında korkudan çılgına dönmüş bir dişi geyik belirdi. Nereden geliyordu acaba? Civardaki ormandan mı, yoksa hayvanat bahçesinden mi? Her şeyden bir eğlence payı çıkaran muzip çocuklar peşinde olduğu halde, alabildiğine koşuyor, bir kaldırımdan yola, sonra tekrar başka bir kaldırıma sıçrıyordu. Tatlı bakışlı gözlerinde görülmemiş bir dehşet ifadesi vardı. Bir müddet sonra, kalabalık caddelerden kurtulup daha sakin bir semte saptı, kendini bir kanalın sularına koyverdi ve karşı yakayı buldu. Oradan liman istikametine yollandı, yolunun üzerine bir hamal kafilesinin çıkması üzerine rıhtım boyundaki havuzlardan birine atladı ve nihayet orada, kendisini kovalıyanların eline geçti.

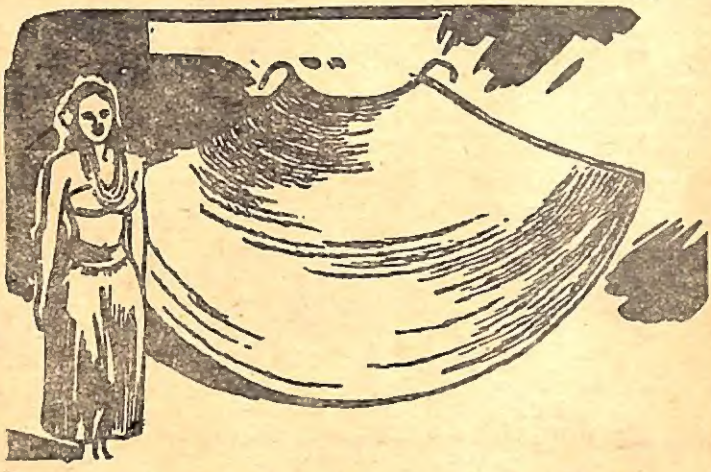

KRAL KAMEHAMEHA'NIN PELERİNİ

Yapılışı bir asırdan fazla süren harikulâde bir pelerin, Honolulu'daki Bernice P. Bishop Müzesinin en değerli hazinelerinden biridir.

Bu, bir zamanlar Hawai Kralı Kamehameha'ya ait olan tarihî pelerindir. Yapılmasına 1600'lerde başlanan bu giyim eşyası, On Sekizinci Asrın son çeyreğinden evvel tamamlanamamıştı. Eşsiz bir san'at eseri olan sarı renkteki pelerin, mamo kuşunun tüylerinden vücude getirilmişti, sadece boyun kısmında birkaç kiwi (Yeni Zelanda'nın uçamayan kuşu) tüyü ihtiva etmektedir. Mamo kuşu o kadar nadirdir ki harika pelerini tamamlamak için, gerekli tüyleri elde edene kadar yüz seneden fazla zaman sabretmek icap etmişti.

Dünyanın sırasında burasında 125 kadar tüy pelerin mevcutsa da, bu, hepsinin en kıymetlisidir. Hâlâ mükemmel durumdadır ve tarihî değeri hesaba katılmasa bile, esas kıymeti bir milyon dolardan fazladır.

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Resimlerdeki adları cümlelerde yerlerine koyunuz.

Cengiz Han Alp Aslan Harun Reşit

Abbasilerin en parlak devri ..... zamanında oldu.

..... Türk — Moğol imparatorluğunu kurmuştur.

Türklerin Anadoluda yerleşip devlet kurmasını sağlayan ..... dır.

A listesindeki numaraları B listesindeki yerlerine uygun olarak koyunuz.

A	B
1 — Tuğrul Bey	( ) Haçlı seferlerinde Kudüsü korumuştur.
2 — Alp Aslan	( ) Gazneliler Devletini kurmuştur.
3 — Selâhattin Eyubî	( ) Selçuk Devletini kurmuştur.
4 — Alp Tekin	( ) Malazgirtte Bizanslılarla çarpışmıştır.

Haritadaki yanlışları bulunuz.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.

Suriyenin başşehri ....., Irakın ise ..... dır.
Şam — Musul — Bağdat — Tahran

Suriye ....., Irak ..... ile idare edilir.
Kırallık — Cumhuriyet — Sultanlık

Irakta en çok ..... çıkar.
demir — petrol — altın

Suriye ve Irak Türkiyenin ..... sındadır.
Doğusunda — Kuzeyinde — Güneyinde

Bu kelimeleri cümleler içinde doğru olarak yerlerine koyunuz:

Mıknatıs — Yıldırım — Şimşek — Paratoner (Yıldırımlık) — pusla.

Pozitif elektrikli bir fırtına bulutu ile, negatif elektrikli bulut karşılaşınca ..... meydana gelir.

Pozitif elektrikli bir bulutun, yerde negatif bir etki hasıl ederek kıvılcım çıkarmasına ..... denir.

Yüksek evleri, kule, minare ve istasyonları yıldırımdan korumak için ..... denilen araç yapılmıştır.

Demirtozu, çivi, toka gibi demirden yapılan cisimleri kendine çeken çelik parçasına ..... denir.

Resimlerin altlarına isimlerini yazınız.

Haritada Bulgaristan ve Yunanistanı gösteriniz.

Haritada 4 şehir vardır. Bunların isimleri nedir?

Başşehir hangileridir, limanlar hangi denizlere dökülür?

Bu şehirlere İstanbuldan hangi tavıtlarla gidebiliriz.?

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Yunanistan cumhuriyetle idare olunur.

Yunanistanın başşehri Pire'dir.

Yunanlılar gemicilik ve balıkçılıkla uğraşırlar.

Yunanistan bizimle denizden ve karadan komşudur.

Yunanistanda deniz iklimi görülür.

Öğretmeniniz Diyor Ki..

Beklenen Geldi

Her büyük tatile girişte hem sevinir, hem de üzülürüm. Sevinirim, çünkü bilgi dağarcığınıza birçok şeyler attınız, daha da olgunlaştınız. Bu arada ilkten ortaya, ortadan liseye geçen arkadaşlarınızın sevinçli halleri de gözümün önüne gelir. Yaz aylarında tatilin tadını çıkarmak için öteki şehirlerimize, misafirliklere giden, yazlığa çıkan arkadaşlarınızı düşünürüm. Ne kadar heveslidirler. Üzüldüğüm şey, aranızda yıl içinde derslerini hazırlamıyanlardır. Onlar sıkıntılı günler geçireceklerdir. Fakat iyi bir program yapmak suretile pekâlâ hem çalışır, hem eğlenebilirler.

Şu okul hayatında; çalışan çalışmayan, sınıf geçen geçmeyen, aynı hakka sahip olsa imiş işler kolaylaşırmış ama, bu tuhaf isteğimiz yerine gelmiyecek bir türlü.

Adamın biri uzun bir yol yürüdükten sonra halsiz kalmış. Kendini bir ağacın altına atmış, yorgunluğunu çıkarmağa koyulmuş. Derken at üstünde yoldan geçen birisi bu zavallının manzarasını görünce hayvandan inmiş, yanına gelip biraz lâkırdı etmek için hal hatır sormağa kalkmış, beriki:

— Çok yorgunum, yürümekten canım çıkıyor, binecek topal bir eşeğim bile yok. Göya yaşıyoruz işte, diye kederli kederli söylenince, atlı olan onu teselli etmek için:

— Üzülme canım, demiş. Sen bu geçici dünyada zahmet çekiyorsun ama, sonunda cennete gideceksin. Ben ise dünyada rahatım, fakat sonunda cehenneme gireceğim.

Bu cevap üzerine bizimki, yorgunluğunu unutarak, hemen yerinden fırlamış, kendisile alay eden adamın şaşkın bakışları arasında, onun atına atlamış, ötekinin:

— Ne yapıyorsun! Şakanın sırası mı, atımı ne yapacaksın?

Demesine bakmadan ve dörtnala uzaklaşırken seslenmiş:

— Ben cennetten vazgeçtim! Cehenneme girmene de gönlüm razı olmadı, sen cennete gir, biraz da biz cehennemlik olalım, demiş.

Şimdi kimse atını başkasına kaptırmıyor. Herkes açıkgöz oldu. Sınıf geçen geziyor, eğleniyor, yorgunluğunu çıkarıyor.

Yukarıda yazdığım gibi takıntısı olanlar şu gün şurasını, bugün burasını okuyacağım, şu zamanlarda gezeceğim diye bir program yapmalıdırlar. Bundan evvel yorgunluktan çabuk kurtulmak için gezmeği, dinlenmeyi ihmal etmemelidirler.

Sizlere iki yıl devamlı olarak, aralıksız yazılar yazdım. Bazen dertlerinize ortak oldum, bazen sevinçlerinize katıldım. Şimdi ben de biraz gezmek dinlenmek istiyorum. Onun için önümüzdeki aylarda zaman zaman karşınıza çıkacağım. Bilmem bana izin verecek misiniz? Tatiliniz eğlenceli ve neşeli geçsin.

SADIK ÖVET

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.

Bulgaristanın başşehri ..... dir.
Atina — Belgrat — Sofya

Bulgaristanda Türkler en çok ..... dedir.
Sofya — Filibe — Burgaz

Bulgaristan ..... memleketidir.
Endüstri — Denizci — Tarım

Bulgaristanda ..... dağları vardır.
Istranca — Balkan — Rodop — Dinar

Çerçeve içinde iki harita vardır. Bu haritalar hangi barışlara göre Türkiyeyi gösteriyor? Sınırlar neresidir, taranan yerler kimlere verilmiştir?

A listesindeki numaraları B listesindeki yerlerine koyunuz.

A		B
1— 24 Temmuz 1923	( )	Cumhuriyetin ilânı
2 — 29 Ekim 1923	( )	Türkiye Büyük Millet Meclisinin kurulması.
3 — 23 Nisan 1920	( )	Sevr barışının imzalanması.
4 — 10 Ağustos 1920	( )	Lozan barışının imzalanması.

II. Dünya Savaşı ..... yılında başladı ..... yılında bitti.
1938 — 1940 — 1945 — 1950

II. Dünya Savaşında Almanların başında .... vardı.
Mussolini — Çörçil — Hitler

II. Dünya Savaşında Almanlar evvelâ ..... saldırdılar.
Fransa — Holanda — Polonya — Norveç

II. Dünya savaşında Türkiye ..... idi.
İngilizlerle — Almanlarla — Tarafsız

II. Dünya Savaşı ..... atılmasile sona erdi.
Füze — Denizaltı — Atom

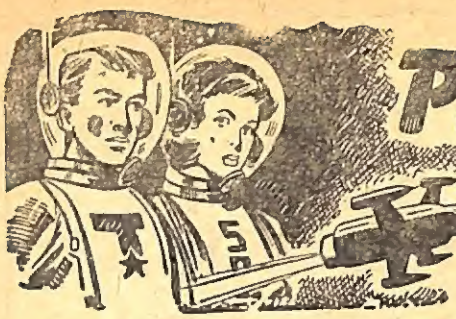

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 12 —

Masanın etrafında oturanlardan biri kollarını kavuşturarak:

— «Doktor Nole'nin öldükten sonra ilme hizmeti olamıyacağına göre meseleye başka bir açıdan bakmak daha doğru olur kanaatindeyim Miss Betty...» dedi.

Genç kadın başını salladi:

— «Haklısınız. Ben de aynı şeyi düşündüğüm için buraya geldim. Ne yapıp yapmalı, Nole'nin mezarını açtırmalıyız.»

Şef elindeki kalemi masanın üzerine bırakarak söze girdi:

— «Yoksa onun gömüldükten sonra çalınmış olduğunu mu iddia edeceksiniz Miss Betty?»

Odadakiler başlarını güzel doktora çevirmişlerdi. Vereceği cevabı merakla bekliyorlardı.

Betty birkaç saniye sustu. Cigarasını söndürdü. Sonra yine dudaklarını kemire kimere ve kesik kesik cevap verdi:

— «Biraz garip olacak ama, evet... Nole'nin ölmediğine ne bedeninin gömüldükten sonra çalındığına inanıyorum...»

Şef mırıldandı:

— «Peki ya neticede yanıldığımız anlaşılırsa Miss?»

— «Bunu yapmakla bir menfaatımız olmadığına göre, kanuni hiçbir mahzur çıkamaz karşımıza.»

— «Savcılıktan izin almadan bunu yapmamız doğru değil...»

— «Ne Savcılığa ne de Emniyetteki kaz kafalılara bunu anlatabilmek mümkün değil. İster istemez kendi işimizi kendimiz göreceğiz... Sayet sizler de yardımınızı esirgiyecek olursanız, nişanlısı olmak hasebile bunu tek başıma ben yapacağım!»

Beynelmilel Sulh Teşkilâtı'nın Şefi Burson, bu acı sözleri karşısında iyice müteessir olmuşa benziyordu. Oturduğu yerden kalkarak odanın içinde üç aşağı-beş yukarı dolaşmağa başladı. Doktor Betty'nin hakkı vardı ama, onlar teşkilât olarak bu işe burunlarını sokamazlardı. Burada düşünülecek tek nokta, Nole'nin kaçırılma sebebi idi...

Şayet genç kızın söylediği gibi, bu kaçırılma bir casusluk la ilgili ise, o zaman harekete geçmek biraz daha kolaylaşıyordu... Dünyadaki sulhün temini, insanlığa hizmet etmekle başlardı. Üstün zekâya sahip olan Nole'de bu hususta geceli gündüzlü çalışıyor, her ne pahasına oursa olsun «hayatın sırrını» keşfetmeğe uğraşıyordu.

Böyle bir sırrın başka devletlerin eline geçmesi çok tehlikeliydi. Bu takdirde onlar kendi hayatlarını arzuladıkları gibi uzatacaklar, kendilerine düşman bildikleri insanları ise ortalama altmış yıllık ömürleri içinde çenberliyeceklerdi.

Dahası da vardı... Bu kazanç ölümün de kapılarını durdurabilirdi! Müthiş Atom ve Hidrojen savaşlarında Amerika milyonlarca vatandaşlarını şehit verirken, karşı taraf ölülerini istedikleri anda diriltmek imkânını bulacaklardı.

Burson kollarını havaya kaldırarak bağırdı:

— «Miss Betyy'nin hakkı var arkadaşlar!... Kendi işimizi kendimiz göreceğiz... Doktor Nole'yi düşmanlarımızın kaçır-

TATİLDE OKUYACAĞINIZ EN GÜZEL KİTAP

İstiklâl Savaşının Muhteşem Romanı

Dağ Başını Duman Almış

4 renkli kapak içinde resimli olarak

ÇIKTI

Tükenmeden bir tane alınız.

Fiatı 4 Lira

YAZAN : OĞUZ ÖZDEŞ

DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ, bütün kitapçılara dağıtılmıştır. Şayet bulunduğunuz yerde bulamazsanız, kitabın bedeli olan 4 lirayı, posta havalesiyle veya damga posta pulu olarak (Türkiye Yayınevi, Ankara Caddesi No: 36, İstanbul) adresine yollarsanız, roman, taahhütlü olarak derhal adresinize gönderilir.

dığını kabul ederek derhal harekete geçmeli ve onu behemahal kurtarmalıyız... Aksi takdirde, Amerika ve hür dünya ifadesi mümkün olmayan bir tehlike ile karşı karşıya demektir...İ»

Masanın kenarında oturan ve bütün bu konuşulanları soğukkanlılıkla dinleyen dazlak kafalı bir adam, konuşmak istediğini belli eden bir hareket yapınca Şef müsaade ettiğini belli eder şekilde başını salladı.

Dazlak kafalı adam ayağa kalktı. Genzinden gelen bir sesi vardı ve konuşurken mütemadiyen sol kaşını oynatıyordu. O, sayın Şef'le ayni fikirde değildi! Meseleyi iyice öğrenmeden harekete geçmek, Beynelmilel Sulh Teşkilâtı'nın geleceğini tehlikeye düşürebilirdi. Esasen anlatılan şeylerin hepsi birer hayal mahsülüne benziyordu. Gerçi sayın Miss Betty'i hepsi tanıyıp seviyorlardı ama, büyük acısı onu da pekâlâ yanıltmış olabilirdi.

Şayet durup dururken Teşkilât olarak faaliyete geçecek ve mezarları açmağa başlıyacaklarsa O derha istifasını vermek zorunda kalacaktı. İlerde «aptal» ve «beceriksiz» yerine konmak istemiyordu.

Dazlak kafalı adam, bütün dünyanın yakından tanıdığı bir ilim adamı idi. Atomun bulunmasında, Hidropen bombalarının hazırlanışında cidden inkâr edilemez hizmetleri vardı. İnsanları sevdiği, onların uğruna hayatını kolayca verebileceği aşikârdı.

Profesör Albert'in istifası, Teşkilâtı sarsabilirdi, hatta dünya üzerinde bu teşkilât aleyhine bir de propaganda zemini hazırlayabilirdi. Durum çok kritikti. Diğer üyeler bu beklenmedik direniş karşısında ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Kimi feda edeceklerdi? Doktor Nole ile mühim keşiflerini mi, yoksa Profesör Albert'i mi?

Miss Betty, dazlak kafalı adama yiyecekmiş gibi bakıyordu.

Şef Burson yavaş bir sesle:

—« İki fikir çarpışıyor arkadaşlar...» diye konuştu. «Ben harekete geçilmesi taraftarıyım, muhterem Profesör Albert ise bunun faydasız olduğu kanaatinde. İnsanlar arasında en önemli şey, fikirlere olan saygıdır. Onun fikrine elbetteki hürmetim var... Fakat herşeye rağmen kendisi ile ayni safta olamıyorum...»

Profesör Albert yumruğunu masaya vurdu:

— «Burada hissiyat değil, mantık hakim olmalıdır dostum Burson! Teşkilâtımızı durup dururken böyle bir maceraya sürüklemeğe zannederim ki kimsenin hakkı yoktur! Biz müsbet hareketlerin taraftarı ve hatta öncüsüyüz... Mezardan kaçırıldığı iddia olunan bir ölünün peşinden koşacak kadar budala olmamalıyız!»

Doktor Beetty'nin gözleri yaşarmıştı. Hırsını belli etmemeğe çalışarak kapıya doğru yürüdü. Fena halde sinirlenmişti bu sözlere. Şayet orada beş dakika daha duracak olursa, o güne kadar çok sevip çok saydığı bu profesör'e ağır hakaretlerde bulunacağını hissediyordu.

Gidecek ve gerekirse bu işi tek başına yapacaktı...

Burson arkasından seslendi:

— «Miss Betyy, beni bekleyiniz lütfen dışarda... Sizinle ayrıca konuşmak istiyorum...»

Hissiyatına mağlûp olan genç kız hırçın bir hareketle şu cevabı verdi:

— «Sizinle ebediyen dost olarak kalacağım... Evim böyle bir dosta daima açıktır... Fakat bundan böyle Teşkilât'ta çalışmıyacağımı şimdiden bilmenizi isterim Mister Burson!...»

O çıkarken, Prof. Albert hâlâ arkasından «Hissiyat! Hissiyat!» diye bağırıyordu.

Fakat genç kız odayı tamamen terkettiği anda, dazlak kafalı profesörün bütün hareketleri bir anda değişti. Yumuşak ve ikna edici bir sesle konuşmağa başladı:

(Devamı gelecek sayıda)

BÜYÜK ATEŞ

50 Kuruş

BUGÜN ÇIKAN

9. sayıdan itibaren fiatında yarıyarıya indirme yapıyor

Türkiye basınında, bir gençlik mecmuası olarak yer alan Büyük ATEŞ, kendi janrının inkılâbını yapmış ve —bir bomba değil amma— bir Sputnik tesiri yaratmıştır. Bu bir gerçektir; elinizde bulunan 8 sayının toplamı olan 288 sayfa bunu göstermektedir.

Şimdi bütün mesele, kendi sahasınınbir Sputnik'i olan Büyük ATEŞ'in Basın Dünyamızın dönümlerinde kendi mahrekine ulaşıp yerleşmesidir. Bunu bir atılışta elde etmek mümkün olmazsa ikinci atılış için yeni patlayıcı hazırlamak gerekir.

Evvelinden tesbit edildiği şekilde yol alan Büyük ATEŞ'in biraz daha hızlanarak mahrekine biran evvel oturabilmesi için bize her taraftan tavsiyeler yapılmaktadır. Bu tavsiyelerin büyük ekseriyeti fiyat üzerinde toplanıyor. Gerçi fiyatı tayin eden biz değiliz; onu maliyet unsurları yekûnu meydana getiriyor. Fakat bizim için gaye bu ATEŞ Sputnik'ini mahrekine ulaştırmak olduğuna göre yeni bir ateşleme işine cesaretle girebiliriz diye düşündük. Füzeler birinci ateşleme ile arzdan ayrıldıktan sonra yolda ikinci, üçüncü patlayışlarla hızlandığı gibi bizim Sputnik'de de yeni bir ateşleme olacak ve bir kapsül infilâk edecek ve...

Bugün çıkan 9 uncu sayımızdan itibaren 50 kuruş olacaktır

Bunu bakınız nasıl yapıyoruz: ATEŞ'in yalnız kapağı düz baskı makinelerinde basılmaktadır; fakat iç 32 sayfası ilk defa Türkiye'de Rotatif makinesinde basılmaktadır. Kapağı düz ağır baskı makinelerinde günlerce basmaktan vazgeçip onu da 32 sayfa ile Rotatifte basmağa karar verdik. Bu suretle bir ağırlıktan kurtularak hızlanmak imkânını sağladık. İkincisi: Çok ve hararetle beğenilen konular yanında az beğenilen veya bazılarının sevip, bazılarının sevmediği konular arasında bir sıra tercih yaptık.

Büyük ATEŞ'in yeni çıkmış olan 9 uncu sayısı tatil aylarının ilki olacağına göre ders yılının son haftalarına rastlaması dolayısile ilk 8 sayıyı alamıyanlara umulmadık bir kolaylık gösterilecektir. Öylesine ve o derece bir kolaylık ki, buna bir DAMPING demek doğru olur. Şimdiye kadar Büyük ATEŞ'i alamıyan herkes 9 uncu sayıyı almakla birinci sayıdan 8 inci sayıya kadar elde etmenin yolunu bulmuş olurlar. Bunu da 9. sayıyı almakla öğrenmiş olacaksınız.

Devam eden konulara ilâVe olarak

CESUR PRENS

Bu hârika eser, bizde şimdiye kadar hiç görülmemiş tipte ve tarzdadır. Bunda, resim ile yazı birbirine denk getirilmiş olarak devam eder...

Maskeli Süvari

Adını hepinizin duyduğu bu yeni resimli romanımız, MASKELİ SÜVARİ'nin en son ve en heyecanlı macerasını ihtiva etmektedir...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

CİLTLERİ KÜTÜPHANENİZİN EN KIYMETLİ KÜLTÜR HAZİNESİDİR. Şimdiye kadar 7 cilt tamamlanmıştır. Beher ciltin fiatı 10 liradır.

YILDIRIM KAPTAN

DRUMOND ORTAYA ÇIKIYOR!

DRUMOND, FORMÜLÜ ALIP NÖBETÇİYİ ÖLDÜRDÜĞÜ SIRADA KAPI AÇILIP, YILDIRIMLA MERİ İÇERİ GİRİYORLARDI..

1960 - 22

EMNİYETE HABER VEREYİM, DRUMOND'U TUTSUNLAR
DUR, YILDIRIM! ŞURAYA BAK!
MAŞANIN ALTINDA BİR İNSAN YATIYOR?
KİM O?.
YAKLAŞMA MERİ. BU FORMÜLÜN MUHAFIZLARINDAN BARTON, ONUDA MUHAKKAK DRUMOND ÖLDÜRMÜŞTÜR..
BİRDENBİRE...
DRUMOND!.

DRUMOND TESLİM OL!
AAHH!

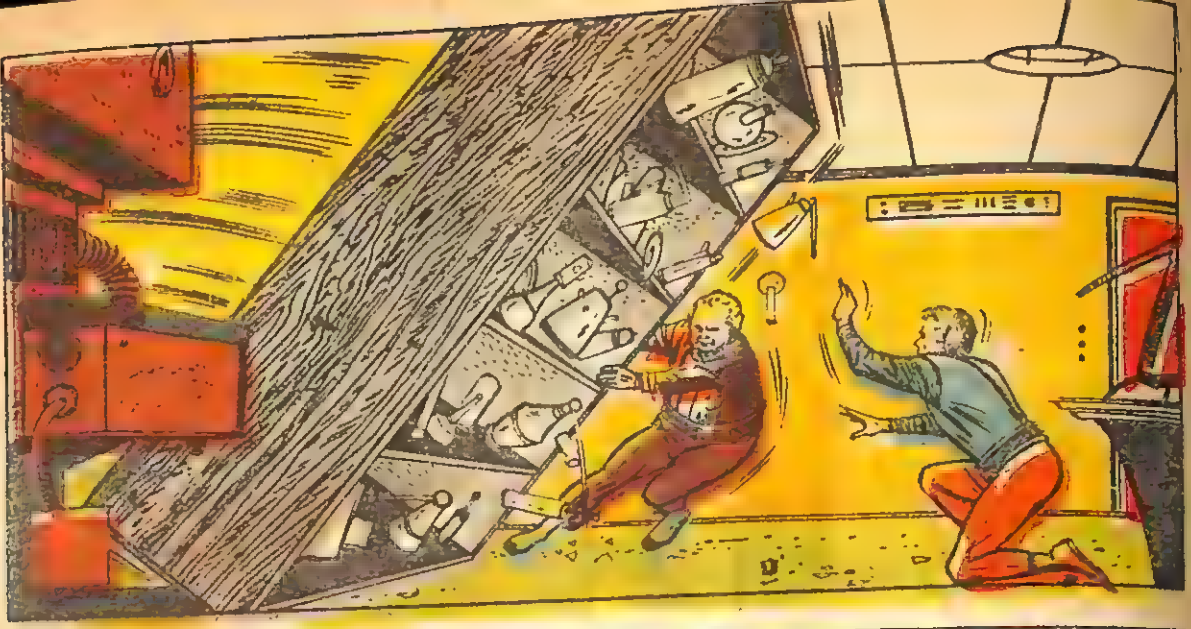

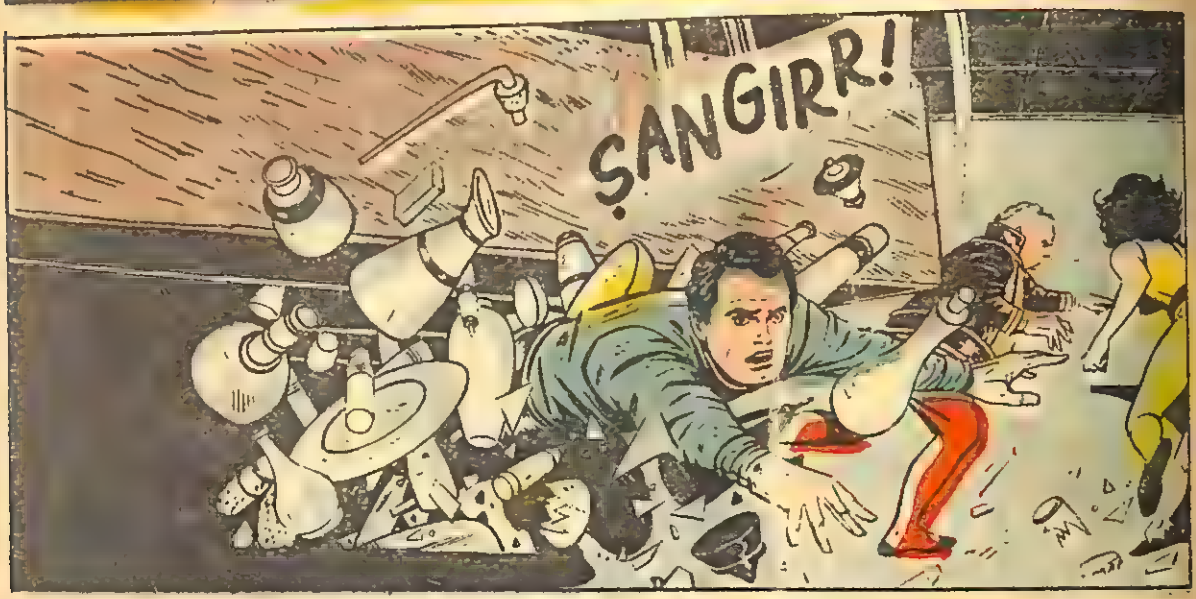
ŞANGIRR!

ÇEKİL, YOLUMDAN KADIN SENİ DE GEBERTİRİM ŞİMDİ !

YILDIRIM KAPTAN KENDİNE GELMEDEN KAÇMALI.
GELECEK SAYIDA CASUS'UN SONU...

UÇAN ÇOCUK
UÇAN ÇOCUK, YARDIMA GEÇ KALMIŞ. ANNESİ, BABASI İLE ÜVEY ANNESİ ÜVEY BABASI, AYIN YENİ GEZEGENE ÇARPMASİYLE ÖLMÜŞLERDİ.
JOR-EL, LÂRA,!.. KRİPTO, ANNE, BABA!.. ŞİMDİ TEK BAŞIMA KALDIM. NE YAPACAĞIM?.
KLÂRK! KABUS GEÇİRİYORSUN!. OĞLUM.. UYAN EVLÂDIM,. UYAN!.
KLARK, YANİ HASTA ÇOCUK, YATAĞINDA KIVRANARAK DÖNÜYORDU...
HEPSİ, HEPSİ BİRDEN MAHVOLDULAR!.
İLKİN, RÜYASINDA KENDİNİ FENALIK YAPAN BİR İNSAN OLARAK GÖRDÜ.... SONRA HAKİKÎ ANNESİYLE BABASININ DÜNYA'YA GELDİKLERİNİ GÖRDÜ..
ZAVALLICIK.. BÜTÜN GECE SAYIKLADI. BU KABUSTAN BİR KURTULABİLSE...
DAHA SONRA, HEP BERABER YENİ KRİPTON GEZEGENİNE GİTTİK... BUNLARIN HEPSİ KABUSLU BİR RÜYA'DAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİ..
AMA BÖYLE GİDERSE, KRİPTONİT HASTALIĞI ONU ÖLDÜRECEK!.
BİR DAKİKA... BAK MARTA!. YAVAŞ YAVAŞ KENDİNE GELİYOR.

ANNECİĞİM..BABACIĞIM.. SİZ SAĞSINIZ HA!
TABİİ SAĞIZ EVLÂDIM. BÜTÜN GÖRDÜKLERİN SADECE KORKUNÇ BİR RÜYADAN İBARETTİR. SEN UYKUNDA SAYIKLADIĞIN İÇİN BİZ HEPSİNİ DUYDUK...
KLARK BABASININ ANLATTIKLARINI DİNLEDİKTEN SONRA..
İŞTE BÖYLE...KAFANIN İÇİNDEN GEÇENLERİ HASTALANINCA RÜYANDA GÖRDÜN.....
RÜYAMDA BİLE SİZİ BIRAKMADIM. YİNE KRİPTONA BERABER GİTTİK.
O KÂBUSLU RÜYAYI BIRAKALIM. UNUTALIM ARTIK. SİZİNLE BERABER TEKRAR DÜNYA'DA OLMAK NE SAADET...
DEMEK BİZİ HAKİKİ ANNEN-BABAN GİBİ SEVİYORSUN..
BİR KAÇ GÜN SONRA OKUL'DA..
KLARK, TAHTAYA KALK, RADYOAKTİVİTE KELİMESİNİ YAZ.
DİKKÂT ETMELİYİM. BENİM UÇAN ÇOCUK OLDUĞUM ANLAŞILMAMALI.
ARADAN GÜNLER GEÇTİ.. JONATAN, BİRGÜN BODRUMDAKİ OĞLUNUN LÂBARATUARINA İNDİĞİ ZAMAN ŞAŞIRIP KALDI..
MESELÂ BEN HANGİSİYİM?
BİL BAKALIM HANGİMİZ UÇAN ÇOCUK HANGİMİZ ONUN ROBOTU?
ŞEY.., YANİ..İŞTE ROBOT!.
YANLIŞIN VAR BABA, BEN ROBOT DEĞİLİM. BU ROBOT, BENİM HERŞEYİMLE AYNIMDIR.

UÇAN ÇOCUK, ROBOT PLANLARINI BABASINA GÖSTERDİ..
TELESKOBİK GÖRÜŞ ALETİ
HER ÇEŞİT HAVA VEYA DAHA NİKLİ ÇİĞER
ONA, BENİM İNSAN-ÜSTÜ KUVVETLERİMİ DE VERDİM.
X IŞINLARI VE İNSAN-ÜSTÜ İŞİTME
İNSAN ÜSTÜ KUVVET LEVYESİ
İNSAN ÜSTÜ HIZ MOTORU
İNSAN CİLDİNE BENZİYEN LASTİK CİLT

LÜZÜMUNDA, HEM UÇAN ÇOCUK'UN HEMDE KLARK'IN YERİNE GEÇECEK.
KLARK OLMAK İÇİN PELERİNİMİN İÇİNDEKİ ELBİSEMİ ÇIKARIRIM.

SONRA UÇAN ÇOCUK KIYAFETİMİ DEĞİŞTİRİRİM.
ŞEHİR ELBİSELERİMİ GİYERİM.
GÖZLÜKLERİMİDE TAKINCA İŞLER TAMAM.

EVET, BU TAM MANASIYLE SENİN KOPYAN.
YANILIYORSUN BABA. UFAK BİR HATA VAR. BEN SAĞ ELLİYİM O. SOLELLİ OLMUŞ.

EĞER SMOLVİL HALKI ONUN SOLELLİ OLDUĞUNU GÖRÜRSE BENİM UÇAN-ÇOCUK OLDUĞUM ANLAŞILIR. ELİ DÜZELTMEK ÇOK ZOR, EN İYİSİ ONU YOKETMELİ.
DUR! YAPMA PATRON

SOLAK ROBOT UÇANÇOCUĞA İSYAN ETTİ.
BENİ ÖYLE KOLAY KOLAY YOKEDEMEZSİN. BEN YAŞAMAK İSTİYORUM!
BANA KARŞI GELİYORSUN HA! ÖYLEYSE SENİN İSMİN BAŞKALDIRAN OLSUN!.
NE KOYARSAN KOY,.. SADECE BENİ YOKETME. SANA YARDIMLARIM DOKUNUR.
YALVARMA FAYDASI YOK BAŞKALDIRAN, SENİ ERİTİP YENİDEN YAPACAĞIM.
O SIRADA, UÇANÇOCUK'UN KULAKLARI BİR S.O.S. DUYDU.
DENİZİN DİBİNDE KALDIK. ÇIKAMIYORUZ!
ZİNCİR ARASINA SIKIŞMIŞ BİR DENİZALTI YARDIM ETMELİ..
BAŞKALDIRAN DA S.O.S Sİ DUYMUŞTU.
İŞTE, SANA YARDIM ETMEK FIRSATI ÇIKTI PATRON.
ÇAKI GİBİ ROBOT! BIRAKAYIM DA BU YARDIMI O YAPSIN, DÖNDÜKTEN SONRA YOKEDERİM.
ROBOT DERHAL DENİZE DALIP, DENİZALTI'YI SIKIŞTIRAN ZİNCİRİ KOPARDI..
BU İŞİ BAŞARIRSAM, PATRONUM BENİ BELKİ AFFEDER.
FAKAT ROBOT, DÖNÜŞTE ÖNÜNDEKİ TEHLİKE'Yİ GÖREMEDİ
BLAMMMM
EYVAH!.. BİR MAYIN'A ÇARPTIM. KOLUM, BACAĞIM KOPTU!
UÇANÇOCUK, OLANLARI GÖRÜYORDU..
BU İŞ İYİ OLDU. BENİM YAPACAĞIM İŞİ MAYIN YAPARAK BENİ BU TATSIZ İŞTEN KURTARDI.
GELECEK SAYIDA ROBOT'UN YAPTIKLARI!

YAZAN: ALİ CÜLMÜT SOYCAN

ÇOCUK KAHRAMANLAR

BÖLÜĞÜN OĞLU

İstiklâl Harbi'nin bizim mütemadiyen gerilediğimiz ve düşmanın geçtiği yerleri yakıp yıkaraktan ilerlediği felâket dolu günlerinden biri... Orta yaşlı bir kadın kâğnısı ve on iki, on üç yaşlarındaki oğluyla bir gece, 13 üncü İstihkâm Bölüğünün konak yerine gelmişti.

Erlerden biri derhal kumandanına haber verdi. Yakışıklı, uzun boylu, mert olduğu yüzünden açıkça anlaşılan bir yüzbaşıydı bu.

«Kadınım, nerdensin?»

Orta boylu, yüzü sarılı, çatık kaşlı, gözleri yere dikik, şalvarına sarılmış olduğu halde fıldır fıldır dönen gözlerile yüzbaşıyı seyreden oğluna bakan kadın düşünerek cevap verdi:

«Dehe, ötede dağların ardındanım. Bakırköylüyek, nidecen?»

«Kimsen yok mu?»

«Aaah, kimsesüzüm, Gumandar Beyefendi!»

«Peki, şimdi ne istiyorsun?»

«Gavur köyümüzü yakıp, evimizi yıktı. Allah'tan biz çiftlikteydik. Köyü müzün cehennem gibi yandığını görünce, ters yüzü dönüp size geldik.»

«Bizde çalışabilir misin?»

«Çalışırım tabiî... Nidecem ki?»

Böyle kağnısıyla, davarıyla bölüklerimize iltihak edenler o günlerde pek fazlaydılar. Bölükler onları nakliyeye (ulaştırma) kaydederlerdi. Kadının arzusunu yerine getirmekte bir zoruk yoktu. Fakat küçük çocuk ne olacaktı? Küçük olduğu için bölüğün işine yaramazdı. İşte kumandan tam bunları düşünüyordu ki, biraz gerideki mevzide bulunan toplar ateşe başladılar. Düşmanın ilerlemek isteyen bir taburuna ateş ediyorlardı. Top sesini bu kadar yakından duymamış olan kadının mandaları ürktüler. Yorgun hallerine bakmaksızın çılgın gibi koşmaya başladılar. Askerler durdurmağa çalıştılarsa da, mandalar daha da ürkerek azmışlardı maalesef.

Kimsenin mandaları önliyemediğini gören Ali, anasının kolları arasından fırladı, ürktükleri için ne yaptıklarını bilmeyen mandalara ulaştı. Önce kağnıya tırmandı; sonra da boyunduruğa kadar sürünerek uzandı. Mandaları okşadı, arabayı yavaşlatıp durdurdu.

Bunu gördükten sonra kumandanın bu hâdiseyi görenlerin Ali'nin gösterişinin adamı olmadığını kabul etmeleri imkânsızdı. O, her Türk çocuğu gibi, icabında büyük bir adamın başaramıyacağı işleri bile yapabilecek kadar akıllı, çevik ve kuvvetliydi. Artık küçük Ali imtihanını vermiş, anasıyla beraber bölüğe kabul edilmişti.

Bölük terzisi tarafından üstüne göre dikilen eski bir asker elbisesini giydiği gün Ali'nin gurur ve neş'esi seyredilecek kadar hoş ve hisseiydi. Fakat o bunu kâfi görmemiş, çavuşuna yalvara yakara bir de palaska buldurmuştu. Artık tam bir askerdi Ali.

Kısa bir zamanda bütün bölüğün sevgilisi oldu. Askerler onun sempatik hareketlerini, hasta ve yaralılar da yardımını beğenirlerdi. Subaylar onun bir asker gibi bölüğün her işiyle meşgul olmasına, boyuna posuna bakmaksızın herkese yardıma koşmasına bayılırlar bu hareketleri yüzünden de onu kendi oğullarıymış gibi severlerdi. Hatta, bir defasında tümen kumandanı dahi omuzunda silâh, belinde palaska, kendisine hakiki bir asker süsü veren Ali'yi görünce yanında durmuş, onun hakkında bilgi edinmiş ve yanaklarından öperek okşamıştı onu. O gün:

«Paşa bile benle lâf etti,» diyen Ali'nin keyfine sınır olmamıştı. Her önüne gelene, «Paşa benimle lâf etti,» diyor, ve hemen arkasından da ilâve ediyordu:

«Paşamız bana 'Bölüğün Oğlu' adını taktı, biliyor musunuz?»

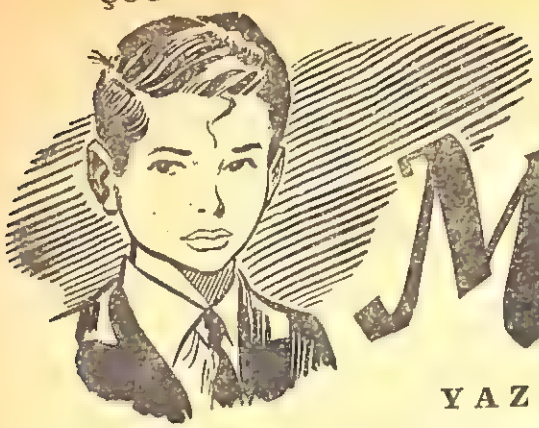

Küçük Mirasyedi

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Çocuk sustu. Yavaş yavaş ağlıyordu.

— Annem kim bilir beni ne kadar merak etmiştir!

Hepsi sustular. Kendi kafalarına göre düşünüyorlardı. Ahmet:

— Annenin gitmek istediği evi biliyor musun? dedi.

— Bilmiyorum.

— O şöförün adını nereden öğrendin?

— Biz mahkemeyi beklerken onlar aralarında konuşuyorlardı. Avukat ona ismiyle seslendi. Bizim aradıkları insanlar olmadığımızı zannetmişlerdi. Avukat «Ayten hanımı getirmedin mi?» diye sormuştu. Avukat kadının gelmediğini, bir davete gittiğini, gece saat on ikide onu almağa gideceğini söylediği zaman da avukat: «Ayten hanım gelseydi o Semahati resimlerinden tanırdı, biz ne bilelim İdris» demişti.

Çocuk artık anlatacak birşey bulamıyordu. Ahmet:

— Hala, dedi. Ben gidip etrafı bir dolaşayım. Bizim karakola sorarım. Aksaray karakoluna da giderim. Semahat hanımı muhakkak bulmak, Ayhanın bizde olduğunu haber vermek lâzım.

— 6 —

Ahmet giyindi. Sokağa çıktı. Etrafına dikkatle bakındı. Yavaş yavaş semtin polis komiserliğine gitti. Orada nöbetçi muavinle bir tek polis vardı. Ahmet selâm verdi. Muavin onu eskidenberi tanırdı:

— Hayrola Ahmet Efendi, dedi. Sen buralara pek uğramazsın. Yoksa bir sıkıntın filân mı var?

Ahmet sandalyeye ilişti. Muavinin uzattığı sigaraya aldı:

— Başımıza bir hal geldi, dedi. Sizde bir haber var mı diye sormağa geldim.

— Hayrola, nedir başınıza gelen?

— Dün gece bir çocuk kayboldu mu?

Muavin yerinden fırladı:

— Yoksa sizde mi?

— Dün bir çocuk kayboldu mu?

— Evet bizde.

— Aman deme be kardeşim. Her tarafta arıyoruz. Bizim dörtyol ağzında kaybolmuş. Anası deli divane oluyor. Hem Adliye polislerinden birinin gözü önünde kaybolmuş. Adam bütün gece sokakları dolaşmış. Demek çocuk sizde.

— Evet, bizde ama bu çocuğu ortadan kaybetmeğe çalışıyorlarmış. Onun için işi gizli tutmak lâzım. Eğer anasının nerede olduğunu biliyorsan hemen bana söyle. Gideyim onunla konuşayım. Sonra ne lâzımsa yaparız.

— Acaba o aradığımız çocuk mu?

— Bizimkinin adı Ayhan. Annesininki de Semahatmiş.

— Tamam, vallahi o.

Muavin hemen bel kayışına sarıldı. Tokasını bağlayıp şapkasını aldı ve telefonu açarak bir yere telefon etti:

— Ben muavin Cevat, dedi. Bir ihbar var. Bizim semtin gençlerinden birisi kaybolan çocuğun kendi evlerinde olduğunu haber verdi. Şimdi annesine gidiyorum. Dönüşte neticeden sizi haberdar ederim efendim.

Hemen çıktılar. Muavin yolda:

— Sabahtan beri üç defa adam geldi, dedi. Kadın ayılıp bayılıyormuş. Kolay mı? Yetişkin çocuk.

Bir iki sokak ötede bir evin kapısını çaldılar. Bir erkek telâşla kapıyı açtı:

— Hayrola, bir haber mi var? İnşallah iyi bir haberdir.

Muavin güldü:

— Müjde Asaf Bey. Çocuk bulundu.

Yukarı kattan bir çığlık koptu. Perişan bir genç kadın kendisini paralarcasına avluya attı. Muavinin üstüne koştu. Ahmet teessüründen az daha kendisini tutamıyacak, ağlıyacaktı. Zavallı Semahat Hanımın

KISSADAN HİSSE

AÇ GÖZLÜLÜK

İhtiyar adam, kendisini tedavi edip iyileştiren, çok meşhur fakat o nispette de cimri doktorun muayenehanesine teşekkür için gitmişti. Biraz hoşbeşten sonra, tam muayenehaneden ayrılacağı sırada, cebinden hakikaten çok kıymetli bir cüzdan çıkardı. Doktora uzattı ve:

— «Daima beni hatırlamanız için size kıymetsiz bir hediye,» dedi. «Lütfen kabul edin!...»

Doktor, tedavi ücretinin, bir cüzdanla ödeneceğini zannettiği için hemen kaşlarını çattı. Bundan memnun olmamışa benziyordu. Biraz küstahça bir sesle ihtiyar adama:

— «Tedavi hesabını eve mi göndereceğim,» diye bir sual sordu.

Doktorun bu hareketi, bu münasebetsizce hareketi üzerine, ihtiyar adam şöyle bir güldü. Sonra bellibelirsiz bir sesle: «Borcumuz nekadar?» dedi.

Doktor rahatlamıştı!... Hemen: «Yüz lira»diye sevinçle konuştu. Sonra ilâve etti: «Tabiî hatırınız için...»

İhtiyar, doktora uzattığı cüzdanı açtı. İçindeki üçyüz liradan iki yüzünü geri alarak, geri kalanı doktora uzattı. Ve teşekkür edip, cimri doktorun şaşkın bakışları arasında muayenehaneden ayrıldı...

«Az tamah çok ziyan getirir» ata sözüne bundan daha iyi bir misâl bulunabilir mi?

NASIL GÜLMESİN?

Bundan çok seneler önce, Ramazan ayında herkes Oruç tutarken yemek v.s. yemenin cezası çok büyüktü. Eğer bir kimse, bu suçtan yakalanacak olursa, adamın anasından emdiği sütü, burnundan fitil fitil getirirlerdi.

İşte böyle bir günde, kelli felli bir adamı, Oruç yerken yakalamışlardı. Hemen karga tulumba, zamanın hâkimi olan kadının huzuruna çıkardılar. Kadı adamı şöyle bir tepeden tırnağa süzdükten sonra:

— «Be hey zındık,» dedi, «Mübarek Ramazan günü, herkes Oruç tutarken sen yemek yemeğe utanmıyor musun.»

Adam bu söze hiç cevap vermedi. Bu da Kadı'yı bir kat daha kızdırdı. Hemen adamlarını çağırdı. Onlara:

— «Şu adamı yıkın yere,» diye emir verdi. «Ayağının altına elli değnek vurun.»

Kadının adamları, Oruç yiyeni hemen yere yıktılar. Fakat adam tabanının altına yiyeceği değneklerden dolayı

üzülmek şöyle dursun, bilâkis çok neşeliydi. Kahkahalarla gülüyor. Onun bu hali Kadı'nın sinirini iyiden iyiye yerinden oynatmıştı.

— «Elli yerine, yüz değnek vurun,» diye gürledi. Adam bu sefer daha beter kahkaha atmaya başladı. Hiddetten köpüren Kadı hemen yede yatan adamın yanına geldi.

— «Ne gülüyorsun be adam. Benimle alay mı ediyorsun?» diye bağırdı. Adam Kadı'nın bu sözleri üzerine, gülmekten dolayı gözlerinden akan yaşları silerek:

— «Yok efendi,» diye Kadı'ya cevap verdi. «Seninle alay etmek kimin haddine.»

— «Öyleyse niye gülüyorsun.»

— «Niye mi gülüyorum. Senin aklına gülüyorum. Ya sen hiç sayı saymasını bilmiyorsun, ya da ayağının altına değnek yememişsin. Bir adam hiç tabanına elli, yahutta yüz değnek yer de sağ kalır mı?»

Birisine bir iş yüklerken onun o işi başarıp başaramayacağını iyice hesap etmek gerekir. Her kime olursa olsun, yapamayacağı işleri yaptırmak hiç de doğru bir şey değildir.

yüzü sapsarıydı. Ha çıldırdı ha çıldıracak. Gözlerinin etrafı da ağlamaktan mosmor çürümüştü.

— Allah aşkına! diyordu. Allah aşkına doğru söyleyin, çocuğum sağ mı? Beni boşuna aldatmayın.

Muavin Ahmedi gösterdi:

— Telâş etmeyin Hanımefendi. İşte bu arkadaşın evinde imiş. Kendisi geldi bize haber verdi. Ben görmedim ama Ahmet Efendi bizim semtin namuslu bir insanıdır.

Kadın bu sefer Ahmede hücum ediyordu:

— Ayhanım sağ mı? Bir yerinde birşey var mı? Allah aşkına doğru söyleyin. Nasıl oldu da size geldi? Çok korkmuş mu? Neden getirmediniz?

Ahmet sıkılgan bir insandı. Güçlükle konuştu:

— Allaha emanet çocuğunuzun birşeysi yok. Bizim evde. Sabahleyin bize herşeyi anlattı. Maşallah pek iyi konuşuyor. Büyük adamdan farkı yok. Sizi de çok merak ediyor. İdris mıdır, nedir o adam yolumuzun üstüne çıkar, çocuğa bir fenalık yapmağa kalkar diye ben getirmedim. Sizi aramağa çıktım. İsterseniz alır getiririz, isterseniz buyurun gidelim.

— Sizi beklemeğe sabrım yok. Hemen gidelim.

Evin bayanı da merdivenlerden inmişti.

— Gözün aydın Semahatçiğim, dedi. Haydi geçmiş olsun. Vallahi hepimiz bittik. Kimdeymiş çocuk?

Ahmet kadını hemen tanımıştı:

— Bizde Iclâl Hanım, dedi. Besime teyzede.

Kadın haykırdı:

— Ey mubarek kadın. Bulmuş yavrucak sığınacak yeri. Dur Semahat, ben de gelmek isterim.

(Devamı gelecek sayıda)

Küçük Rasim

Hikâye

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Onu köşeyi döndüğüm zaman elleri cebinde giderken gördüm. Nerde olursa olsun üzgün üzgün yürüyen, üstündeki elbiseyi kimbilir kimin hayır olsun diye verdiği belli olan çocuklara yakınlık duyar, kendimce mazileri hakkında bir fikir verirdim.

İki üç adım önümde giden ilkokul çağlarındaki bu çocuk da şimdiye kadar rastladığım kimsesiz çocukların en düşüncelisi, en üzgünüydü. Üzerindeki elbise üst üste yamalı, hele ceketinin arkasındaki yama hemen ceket boyunda vardı. Ayağındaki lâstiklerin arkaları kesilmiş kirden nasırlaşmış olan topukları yarıya kadar dışarday-

dı. Koyu siyah saçları karma karışık, aylardan beri tıraşsızdı.

O önde, ben arkada ne kadar gittik bilmem, gayri ihtiyari onun gittiği yoldan gitmeye başladım. Tenha sokaklara sapmıştık. O hâlâ başı önünde, arkası kesik lâstiklerini sürüklercesine ağır ağır gidiyordu. Artık arkasından gitmekten vazgeçip geri dönmeye niyetlenmiştim, ki eğilerek yerden birşey aldığını gördüm. Durmuştu, bulduğu şeyin içini karıştırıyordu. Bir müddet karıştırdı, sonra gelen giden var mı diye sağına soluna bakarken beni gördü.

Göz göze gelmiştik. Üstü başı yamalı, saçları karma karışık olmasına rağmen insana itimat veren temiz bir yüzü vardı. Koyu simsiyah gözleri pırıl pırıldı başının hafif yana doğru bükük olması öksüzlüğünü belli ediyordu. Durmuştum, onu görmemezlikten gelmek, bulduğu şeyin farkında olmamış gibi görünmek istiyordum. Yanından geçerken ona bakmadım. Fakat o arkamdan bir iki adım koşarak seslendi:

— Amca şu yolun kenarında bir cüzdan buldum, İçinde para var ama ne kadar olduğunu bilmiyorum. Birçok da kart var. Polise götüreceğim ama bana çaldın derler. Ne olur amca beraber gidelim, dedi.

Pek fakir, pek açtı ama kalbi tertemizdi. Onu bağrıma basmak istedim. Elim kir içinde birbirine yapışmış saçlarını okşarken:

— Üzülme beraber gideriz, yanlız söyle bakayım senin adın ne, kimsen yok mu senin? diye sordum.

Gözlerini yere dikmişti. Geçirdiği aç günleri annesinin babasının hayali gözlerinin önüne gelmişti herhalde, bir müddet öyle kaldı sonra deminki sesinden apayrı pürüzlü bir sesle konuşmaya başladı:

— İsmim Rasim efendim, Babamı tanımam, ben çok küçükken ölmüş. Annemde üç ay evvel sizlere ömür. Anadoluluyum, ilkokulu bitirdim. Buraya okumak için gelmiştim ama bu kılıkla beni almazlar diye hiç bir yere gitmedim. Onun bunun eşyasını taşıyorum.

Sözü yarıda kalmıştı, yutkunurken yanağındaki tozlarda iz bırakarak akan göz yaşının çenesinde birikerek kaldırıma damladığını gördüm. Belki kendisi ağladığının farkında değildi.

.....

Cüzdanın sahibini nasıl bulduğumuzu bu küçük, perişan çocuğa doğruluğunun mükâfatını vermek istediğimiz zaman uzatılan paraya elini yakacak bir ateşmiş gibi baktığını burada anlatmaya lüzum yok.

Ama bugün Assubay okulunda yepyeni elbiseler giymiş okulunun taşına toprağına bile âşık, kendisini herkese sevdirmiş bir küçük Rasim bulunduğunu size söyliyebilirim.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
1960
YAZLIĞI
HAZIRLANIYOR
Bekleyiniz!

Dünyanın 4 Köşesinden

Çeşitli memleketlerde ilk trenler ne zaman işlemeğe başlamıştır?

İlk tren, 27 Eylül 1825 tarihinde İngilterede yolcu taşımağa başlamıştır. İkinci tren, 30 Eylül 1828 günü Avusturya'da işlemeğe başlamıştır. Ertesi gün de Fransızların ilk treni işlemiştir. 28 Aralık 1829 tarihinde Amerika'nın demiryollarını işletmeye açılmıştır. Amerikayı, 3 Mayıs 1835 de Belçika, aynı yılın 7 Aralığında da Almanya takip etmiştir. Rusya'da ilk tren, 4 Nisan 1838 de, İtalya'da 9 Eylül 1839 da, İsviçre'de 15 Temmuz 1844 te, Norveç'te 23 Temmuz 1853 te, Türkiye'de ise 4 Ekim 1860 da işlemiştir.

Filin hiç ikiz doğurduğu olmuş mudur?

Filin, birden fazla yavru doğurması çok nadir vak'alardandır.

Taze ıspanak neden ilk ve sonbaharda vardır da yazın yoktur?

Ispanak, senenin uzun günlerinde gelişen bir bitkidir. Ancak gün ışığı on iki saatten fazla dayandığı mevsimlerde çiçek açar. Yazın durum böyledir. Ama çiçek açtığı zaman veya çiçek açtıktan sonra, ıspanağın yaprakları hoş kokusunu kaybeder ve eskisi gibi sulu olmazlar. Bunu önlemek için, ıspanağı, henüz çiçek açamıyacağı (İlkbaharda) veya artık çiçek açamıyacağı (sonbaharda- mevsimlerde olgunlaşacak şekilde ekerler. İleri memleketlerde, vakit vakit madenî varakla ışıktan korunmak suretiyle yaz ıspanağı da yetiştirilir.

Meral GASPIRALI

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Haziran ayının hemen başında, Millî futbol takımımızın başarı sayılacak iki beraberliği vardır. Esasen haziran ayı da futbolümüz için uğurlu bir aydır. Bugüne kadar haziran aylarında oynadığımız 13 mağlûp olmamıştır.

Bundan 8 sene evvel, 8 Haziran 1952 de millî takımımız ilk defa İspanyol milli takımı ile Mithatpaşa stadında karşılaştı. Kadrosunda Avrupanın en namlı futbolcuları bulunan İspanyollar o gün bütün gayretlerine rağmen Tükr takımının müdafaasını alt edemediler. Takımımız bu tarihi maçı şu kadro ile oynadı:

Turgay (GS) — Naci (GS) Kaptan) Vedii (BJK) — Mustafa (H.O), Ali İhsan (BJK), Nusret (BJK) — İsfendiyar (Vefa), Şevket (BJK), B. Garbis (Vefa) Muzaffer (GS), İsmet (Vefa).

0-0 beraberlikle biten bu maç İspanyollara bir korku oldu. Netekim aynı sahada İspanyolları iki sene sonra 1-0 yenerek Dünya Kupasından uzaklaştırmıştık.

Millî takımımızın 2-2 biten bir maçı da vardır ki rakibimizin o sıralarda dünya futbol piyasasındaki şöhreti karşısında bu netice bir başarıdır.

5 Haziran 1953 de Mithatpaşa stadında karşılaştığımız Yugoslav takımında Avrupa karmasına çağırılmış üç futbolcu vardı. Fakat millî takımımız çok güzel bir oyun çıkardı ve ancak son dakikalarda yediği bir golle galibiyeti kaçırdı.

Bugünkü Millî Takımımızın bekçiği olan orta haf Fenerbahçeli Naci

Bu maçı takımımız şu tertiple oynadı:

Şükrü (K.G. Ank, Fenerbahçeli) — Rıdvan (K.G. Ank.) Basri (H.G. Ank., Fenerbahçeli) — Mustafa (K.G. Ank), Ali İhsan (BJK), Robert (GS) — K. Fikret (FB, Kaptan), M. Ali (FB) B.Garbis (Vefa) Burhan (FB), İsmet (Vefa).

Oyun içinde Rober'in yerine Akgün (FB) girdi. Gollerimizi Burhan ile kaptan K.Fikret attılar.

EĞLENCE BİLMECE

Fatoş'tan, annesi kır mantarı istedi... Fatoş da mantarı almak için hemen pazara yollandı. Fakat yolda giderken birdenbire, annesinin hangi mantarı istediğini unuttu. Allahtan kır mantarının şeklini biliyordu da, pazara vardığında, sebzecinin önüne serdiği dört çeşit mantara bakarak, annesinin istediği mantarı bulup, satın aldı. Acaba Fatoş, yukarıda resimlerini gördüğünüz bu dört çeşit mantardan, hangisini aldı dersiniz.

(Meselenin halli karşı sayfada)

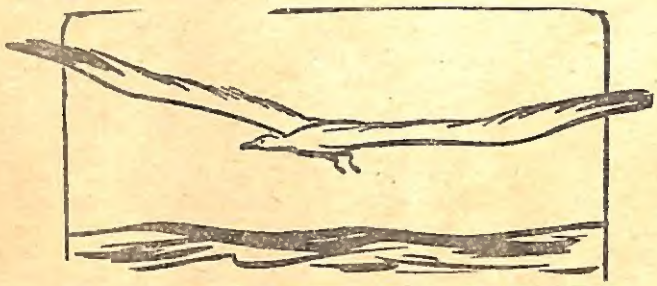

ALBATROS NASIL BİR KUŞTUR?

Kuşlar âleminin en garip üyelerinden biri ve deniz kuşlarının en büyüğü, denizciler tarafından uğursuzluk habercisi sayılan albatros'tur.

Bu uçuş rekortmeni bazan 1,20 m.lik bir boya, 12,5 Kg.lık bir ağırlığa ve 5,1 metrelik bir kanat açıklığına erişir. Boyu ve ağırlığı yüzünden havalanmak için rüzgâra karşı koşmak zorundadır. Bir kere havalandıktan sonra, kudretli kanatlarıyla kayarak ve müsait hava cereyanlarından faydalanarak hiç zahmetsiz, uçuşuna devam eder. Albatros, hiç konmak ihtiyacını duymadan bir gemiyi günlerce takip edebilir. Yumurtlama zamanının dışında bu kuş bütün hayatını havada geçirir.

Albatros öteden beri gemiciler tarafından bir felâket habercisi telâkki edilmiştir; hele bu kuşlardan birini öldürme talihsizliğine uğrıyan denizciye mahvolmuş nazarıyla bakılır.

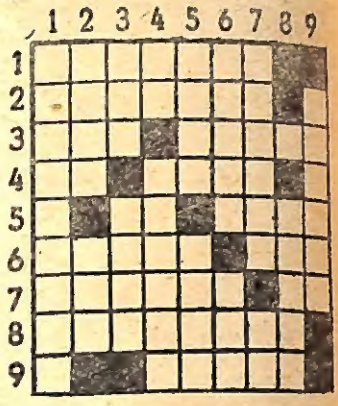

Soldan sağa doğru:

1 — Yurdumuzun en büyük parçası. 2 — Bir deniz balığı. 3 — Anne, bir işin sürüncemede kalması. 4 — Bir nota, kasaba değil. 5 — Suçunu bağışlamak, çocuğ olan adam. 6 — Nehir, bir yemiş. 7 — Denizden çıkarılan kıymetli bir kırmızı taş, tersi yemek demektir. 8 — Büyük kaplıca. 9 — Tersi eskiden çengi gibi oynayan erkeklere verilen isimdir.

Yukardan aşağı doğru :

1 — Birkaç ev üstüste. 2 — Güzel kokulu bir ot, bir geyik cinsi. 3 — Beyaz, tersi eskiden kral ve derebeylerinin üzerine beylik işaretlerini çizdikleri kalkandır. 4 — Tersi isimdir, minimini. 5 — Kolbaşı taştan korunmak. 6 — Tersi denizde yüzen büyük buz dağlarına verilen isimdir, tersi bir çıngırağın sesidir. 7 — Sıkılan, tersi intikam demek. 8 — Buğday, arpa gibi taneli bitkilerde tanelerin bulunduğu yer. 9 — Vapurun odası.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Beraber Gülelim

SEBEP!

Ekseriya yırtık ve delik çorapla gezerdi. Arkadaşlarından biri bunu merak etti.

— Niçin şu çorabını dikmiyorsun? dedi.

O ciddiyetle cevap verdi:

— Herkesin çorabı bir kaza neticesinde bir yere takılıp yırtılabilir. Görenler beni bir kaza geçirmiş sanırlar. O yırtıkları dikmek fakirliği gösterir. Onun için yırtılan birşeye hiç el sürmemek en uykunudur!...

ATLA INSAN

İskoçyalılarla, İngilizler pek birbirleri ile geçinemezler. Bir gün bir İngiliz ile bir İskoçyalı konuşuyorlarmış.

— Siz Iskoçyalılar yulafı çok seversiniz. Her sabah mutlaka yulaf lâpası yersiniz. Halbuki biz İngilizler onu atlarımıza veririz.

— Onun için dünyada İngiliz atları ile İskoçyalı insanlar okadar meşhurdur.

FAZLA İLERİ GİTMİŞ!

Küçük bir sandalla denize çıkmışlardı. Boyuna açıldılar. Sahilden çok uzaklaştılar. Önce hava güzeldi. Birdenbire kara bulutlar çıktı. Deniz dalgalandı. Vaziyetleri kötüleşti. Fırtına şiddetlenmişti. Ellerindeki iki küçük kürekle sahile yaklaşamıyorlardı. Marmaraya doğru sürükleniyorlardı. Yağmurla beraber şiddetli bir fırtına etrafı karartmıştı. Birinin içini korku bürüdü. Ellerini havaya kaldırarak dua etmeğe başladı:

— Ulu Tanrım, şimdiye kadar işlediğim bütün günahları affet!... Birçok defalar senin emirlerine itaat etmedim... Yalan söyledim. Fenalık yaptım.. Fakat bugün kurtulursam, bundan sonra bunların hiçbirini yapmıyacağıma...

Oteki birdenbire kolunu yakaladı.

— Dur, telâş etme! diye bağırdı. Karşıdan bir yelkenli geliyor!...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 22 CİLT : 1960-8
1 HAZİRAN 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

VİKTOR HÜGO'NUN ÖLÜMÜ

Ünlü Fransız yazarı Viktor Hügo 1 Haziran 1885'te ölmüştü. Milletlerarası bir edebiyatçı olan bu ünlü yazarın kıymetli eserleri dilimize de çevrilmiştir.

KIBRIS'IN İNGİLİZLERE VERİLMESİ

Zayıf bir durumda bulunan Osmanlı İmparatorluğu ile İngiltere hükûmeti arasında yapılan bir anlaşma üzerine Kıbrıs adası muvakkaten İngiltere'nin idaresine bırakıldı. 4 Haziran 1878'de yapılan bu anlaşma gereğince Rusya ile savaşırsak İngiltere bize yardım edecekti.

AHMET HAŞİM'İN ÖLÜMÜ

Değerli yazar ve şâirlerimizden Ahmet Haşim 4 Haziran 1933 te ölmüştü. Göl Saatleri, Piyale, Gurebahane-i-laklakan, Bize Göre, Frankfurt Seyahatnamesi gibi eserler bıraktı.

ŞÜKRÜ PAŞANIN ÖLÜMÜ

Tarihimizde Edirne Müdafii adiyle şöhret kazanmış olan Şükrü Paşa 5 Haziran 1916'da öldü. Erzurumda doğmuş bulunan Şükrü Paşa, üstün kuvvetlere karşı Edirnemizi aylarca müdafaa eden askerin başında bulunmuş, cesaret ve kahramanlığını düşmanlarına da takdir ettirmişti.

DUA BİLEN!

Beş kişiydiler. Büyük bir kayıkla gezmeğe çıkmışlardı. Deniz ve hava güzel olduğu için korkusuzca açıldılar. Sahili gözden kaybettiler.

Fakat ansızın deniz bulandı. Şiddetli bir rüzgâr çıktı. İri dalgalar her an kayığı devirecek gibi köpürüyorlardı.

İçlerinden biri yüksek sesle bağırdı:

— Arkadaşlar batıyoruz! İçinizde dua etmeyi bilen var mı?

Bir kişi cevap verdi:

— Ben biliyorum!...

— İyi öyleyse! Sen saldalda kal da dua et. Biz cankurtaran yeleklerini takıp atlıyoruz. Yalnız dört tane yelek var. Senin için yok!...

KARŞI SAYFADAKİ MESELENİN HALLİ

3 numaralısı, «Kır Mantarı» dır.

Âşık Aslan

Aslanın biri orman memurunun güzel kızına âşık olmuştu. Kızı babasından istedi. Onunla evlenmek istiyordu. Zavallı baba bu garib teklifi kabul etmek istemedi ama korkusundan da birşey diyemedi. Sadece, kızının çok narin ve genç oduğunu, eğer aslan dişlerini çektirir ve pençelerini kestirirse bu evliliğe razı olacağını söyledi.

Aslan kıza o derece aşıktı ki, bu teklifi derhal kabul etti. Babanın arzularını yerine getirdi. Bunun üstüne orman memuru yaptığı bir kazma ile aslanın beynini parçaladı ve oracıkta öldürdü. Böylece evliliğin önüne geçti.

HADDİNİ BİLMEYEN KİMSELER DAİMA BAŞLARINA FELAKET GELMESİNE SEBEP OLURLAR.

Karıncalar ve Çekirge

Bütün yaz boyunca keyfince türkü söyleyip, oynayan çekirge, kış geldiğinde nerdeyse açlıktan ölecek bir haldeydi. Komşu karıncaya gitti, depo ettikleri yiyeceklerinden bir parça vermelerini istedi.

— «Bir daha sene size olan bu borcumu ödeyeceğim emin olabilirsiniz,» dedi.

Karınca, «Bütün yaz ne yaptın?» diye sordu.

— «Bütün gün, hatta bütün gece şarkı söyledim,» diye çekirge cevap verdi.

— «Demek bütün yaz şarkı söyledin, ha?... Şimdi de dans et öyleyse.»

YAZDAN KIŞA HAZIRLANIN.

ELVEDA, MUKADDES OKULUM!

Elvedâ, mukaddes okulum, sana;
Olmuşum ezelden ismine âşık!...
Bağladın gönlümü aziz vatana,
Dilerim sönmesin saçtığın ışık!...

Hakîkat sendedir, fazîlet sende,
İzin ver öpeyim eşiklerini!...
Sensin bu duyguyu yaratan bende,
Haydi bas bağrına âşıklarını!...

Elvedâ, muhterem "Hoca" larımız;
Öpeyim sizin de ellerinizden!...
Tütüyor —çok şükür— bacalarımız,
Yürüyoruz çünkü yollarınızdan!...

Verdiniz bizlere tam beş yıl emek,
Kendimizi sizde bulsak yeridir!...
Mümkün değil hakkınızı ödemek,
Kulunuz, köleniz olsak yeridir!...

Elvedâ, sevgili arkadaşlarım;
Geldi zîra ayrılmanın zamânı!...
Bırakın kalbime aksın yaşlarım,
Ahhh! Bu hicrân, kahrediyor insanı!...

Anladım, ayrılık demekmiş hayat,
Açık olsun hepinize yolunuz!...
Hislerim, şu anda, şahlanmış bir at;
Dilerim hayatta mes'ut olunuz!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL